

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Colectă pentru refacerea acoperișului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au scos în evidență problemele majore ale acoperișului de la casa parohială, care necesită intervenție de urgență, pentru a stopa curgerea apei prin tavane. Lucrările de reparații au început deja și am dori, în primă urgență, să refacem zonele cele mai critice.

Apelăm la ajutorul tuturor celor care ne pot sprijini pentru refacerea acoperișului, a cărui tablă și șarpantă au fost profund afectate în ultimele decenii.

Puteți face donații către Parohia Toma Cozma, prin virament, în contul RO 38 RZBR 0000 0600 0027 6450, Raiffeisen Bank Iași, iar în numerar la domnul Ing. Gheorghe Aioanei, sau la pangarul parohial, doamnei Aurica Raveica

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

PELERINAJE ÎN PAROHIA NOASTRĂ

• *Duminică, 31 august a.c., ora 14.00*, parohia noastră lansează invitația doritorilor de călătorie cu bicicleta să participe la al doilea pelerinaj pe bicicletă din această vară ce va fi inițiat din curtea Bisericii noastre către Mănăstirea Cetățuia și Mănăstirea Hlincea. Tradiția pelerinajelor pe bicicletă la Biserica Toma



Cozma a început din anul 2002, fiind continuată consecutiv în fiecare an.

Se pot alătura pelerinajului nostru toți cei interesați și care dețin biciclete proprii: copii, tineri, persoane de orice vârstă. Ca și în cazul acțiunilor anterioare, prin sprijinul Bioma Agro Ecology Co vor fi puse gratuit biciclete la dispoziția tinerilor care vor dori să participe. Confirmările de participare și rezervările bicicletelor (dat fiind numărul limitat al acestora) se fac la numerele de telefon: tel. 0741 706 602 (Orange), 0761 621 994 (Cosmote), 0728 037 471 (Orange).

Pe traseul de la Mănăstirea Cetățuia spre Mănăstirea Hlincea, ne propunem să facem un popas în cadrul natural, unde vom avea prilejul să comunicăm pentru a ne cunoaște mai bine, să jucăm fotbal, badminton sau volei și să organizăm un picnic. În sensul acesta, cei care doresc pot să-și ia pături, mingi, palete și ceea ce mai consideră necesare.

De asemenea, se recomandă pelerinilor să aibă echipament adecvat și apă.

După micul nostru popas, vom continua pelerinajul la Mănăstirea Hlincea, unde vom participa la slujba Vecerniei, de la ora 19:00, fiind pregătite și alte surprize pentru pelerini.

Luni, 8 septembrie

PELERINAJ LA

HARAMUL MĂNĂSTIRII VORONA.

• **Plecarea în aceeași zi la ora 6.30, cu autocarul. Vom asista la slujba de hram și la liturghia arhierescă, cu participarea mai multor ierarhi, apoi vom sta la masa de hram, după care pelerinajul va continua la mănăstirea Sihăstria Voronei, unde se află moaștele Sfântului Onufrie, dar și la mănăstirile Coșula și Zosin. Pentru înscrieri și confirmări de participare, vă rugăm să ne contactați la următoarele numerele de telefon: 0747772827, 0742 044844, 0741 706 602**

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a doisprezecea după Rusalii
Luni, 1 septembrie: Începutul anului bisericesc



Pentru noul an bisericesc, adresăm tuturor enoriașilor și creștinilor care cercetează biserica noastră un sincer și călduros
La mulți ani !

Grafică realizată de Maria Voicu

Evangelhia duminicii

Matei 19, 16-26 Tânărul bogat

16. Și iată, un tânăr a venit la El și I-a zis: "Învățătorule bun, ce bine să fac ca să am viață veșnică?"
17. Iar El a zis: "De ce-Mi spui bun? Nimeni nu este bun, decât numai Unul Dumnezeu. Iar dacă vrei să intri în Viață, păzește poruncile".
18. El I-a zis: "Care?" Iar Iisus i-a zis: Să nu ucizi, să nu te desfrânezi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb;
19. cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.
20. Tânărul I-a zis: "Pe toate acestea le-am păzit din tinerețea mea. Ce-mi lipsește?"
21. Iisus i-a zis: "Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde-ți averile, dă-le săracilor și vei avea comoară în cer; și vino de-Mi urmează Mie".
22. Dar tânărul, auzind cuvântul acesta, a plecat întristat, căci avea multe averi.
23. Iar Iisus a zis către ucenicii Săi: "Adevărat vă spun că cu greu va intra un bogat în împărăția cerurilor.
24. Și vă mai spun: Mai lesne e să treacă o cămilă prin urechile acului decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu".
25. Auzind acest cuvânt, ucenicii tare s-au mirat și au zis: "Atunci, cine poate să se mântuiască?"...
26. Iar Iisus, privind drept la ei, le-a zis: "Aceasta e cu neputință la oameni, dar la Dumnezeu toate sunt cu putință".

Program liturgic în această săptămână

- ♦ **Astăzi, duminică, 31 august,**
 - **ora 8.00**, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii
 - **ora 11.00**, Taina Sfintei Împărtășanii, în cadrul Sfintei Liturghii (pentru copii și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)
 - **ora 18.00**, Paraclisul Maicii Domnului. În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.
- ♦ **Marți, 2 septembrie,**
 - **ora 18.00**, Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina
- ♦ **Vineri, 5 septembrie,**
 - **ora 18.00**, Slujba Sfântului Maslu
- ♦ **Sâmbătă, 6 septembrie,**
 - **ora 18.00**, Slujba Vecerniei
- ♦ **Duminică, 7 septembrie,**
 - **ora 8.00**, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii
 - **ora 11.00**, Taina Sfintei Împărtășanii, în cadrul Sfintei Liturghii (pentru copii și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)
 - **ora 18.00**, Slujba Vecerniei

În cadrul acestei rubrici, ne propunem să răspundem la întrebările cititorilor care au în vedere modul concret de a se manifesta ca buni creștini, atunci când e vorba de rugăciuni, slujbe, acte de cult, preocupări personale, viață de familie, interacțiuni sociale etc.

Astfel de întrebări, la care vom încerca să răspundem, pot fi trimise în cutia de la pangarul parohiei sau pe e-mail.

CATEHISM PRACTIC:

Î: *Î: Iisus a zdrobit moartea prin moarte. Biserica spune că morții vor învia cu tot cu trup. Se acceptă incinerarea morților? Unii preoți, majoritatea de fapt, spun că trupurile nu vor învia dacă sunt arse. Dar se descompun oricum. Și se mai spune că „se vor ridica din morminte cei ce au făcut cele bune spre învierea vieții și cei ce au făcut cele rele spre învierea osândirii”. Ce înseamnă învierea osândirii? Revenim la ce a fost (la ce este)? După moarte, sufletele se regăsesc, se recunosc? După ce vor învia cu trupuri, se vor regăsi, se vor recunoaște?*

R: E o temă foarte vastă. Voi încerca să fiu succint: nu suntem de acord cu incinerarea, pentru că tradiția și practica bimilenară a Bisericii face referință la întoarcerea trupului în „pământul din care a fost luat”. Nu refuzăm a ne ruga pentru sufletul celui incinerat, dar suntem în imposibilitate a săvârși un serviciu religios, întrucât slujba înmormântării are în vedere înhumarea, întoarcerea în pământ, nu incinerarea. Personal, consider cererea de incinerare un act egoist care privează pământul de a primi înapoi ceea ce este al său. Trupul devine în sine o ofrandă așezată la temelie vieții pentru tot ceea ce Dumnezeu a orânduit să existe mai departe. Trupul incinerat nu mai e de folos nici vântului! Referitor la starea sufletului după moarte, există o bogată bibliografie. Esențial este să înțelegem că, oricât am fi de păcătoși, Dumnezeu nu încetează nicio clipă a ne iubi. Trebuie să vedem în toți cei dragi ai noștri imagini concrete ale iubirii lui Dumnezeu, care i-a adus la existență pentru noi, pentru binele și fericirea noastră, tot așa cum a orânduit reușitele și împlinirile noastre. Și tot din nemărginită iubire, ne respectă libertatea, deși suferă când vede că păcătuim. Dumnezeu nu ne face și nu ne va face niciodată vreun rău, dar când noi facem răul, noi suntem cei care îl alungăm de la noi, în mod nedrept și nejustificat. Acesta e cel mai mare rău ce ni se poate întâmpla, cea mai mare osândă: lipsa lui Dumnezeu în viața noastră. Prin pocăință însă, readucem pe Dumnezeu aproape de noi și, astfel, viața își redobândește sensul. Rugăciunea de la înmormântare vorbește de „Învierea osândeii”, sau a osândirii, arătând că starea de păcat poate aduce sufletul după moarte, de data aceasta în mod ireversibil, la a trăi dramatic lipsa totală a lui Dumnezeu. Asta înseamnă mântuirea: comuniunea nesfârșită cu Dumnezeu și cu Sfinții. Celelalte întrevederi, cu sau fără trupuri, rămân în plan secundar. Rugăciunile și pomenirile pentru cei răposați ne ajută să ajungem cu toți cei dragi împreună în Împărăția lui Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

Nevoia de modele

Oricât s-ar pretinde de „atoateștiutor” și deranjat în a primi „lecții” de la cei mai mari, mai ales atunci când se îndepărtează de adevăratele valori spirituale, orice tânăr de vârsta mea, cred că are momente în care privește, studiază mai atent pe cei din jurul său. Nu poți să nu-ți dai seama că fără aceste repere spirituale, oricât de spectaculoasă ar fi viața, totuși parcă rămâne lipsită de sens. Și de aici nefericirile și dramele atîtor tineri.

Stau și mă gândesc cum sunt înțelese virtuțile de către mulți dintre noi azi. De exemplu, cumpătarea e foarte greu să o mai pui în practică, în goana asta după valorile de moment: haine moderne, bunuri electronice scumpe și performante, vacanțe exotice, distracții scumpe. Din păcate observ că nici măcar nu sunt folosite în scop practic și util, cât mai mult pentru a se lăuda cu ele încât accentul s-a mutat pe ceea ce ai, nu pe ceea ce ești tu ca om. Nici nu mai trebuie să te exprimi, e suficient să te „afișezi” prin intermediul hainelor sau al bunurilor.

Cum ne organizăm timpul, asta e o altă problemă. Deși avem tot timpul, afirmăm mereu „nu am timp” și de aici criza de activități, neglijarea elementelor obligației ce țin de omul civilizat. Spunea cineva că dacă vrei să cunoști un om, să-i vizitezi camera în care trăiește. Felul cum ne organizăm în intimitatea noastră vorbește despre noi, oricât de moderni și dotați ne-am pretinde. Mijloacele de informare ne-au integrat mobilei din cameră. Când intri în cameră, este atât de absorbit de ecran, încât ai sentimentul că e camera goală, lipsită de viață. Oare cum e sufletul unui astfel de tânăr?

Nici cu iubirea nu stau lucrurile mai bine, chiar dacă tânărul trăiește intens această vârstă a iubirii. Iubirea față de Dumnezeu a rămas departe, între bucurile copilăriei, iar iubirea față de oameni s-a îmbrăcat în interese egoiste. Oare, nu-i iubim mai mult pe cei care ne dau, pe cei de la care avem anumite foloase, raportându-ne iubirea tot la noi înșine în funcție de cât suntem de satisfăcuți de cei din jur. Și cam în același fel ne raportăm iubirea și față de Dumnezeu. Mergem la Biserică și ne rugăm ca Dumnezeu să ne dea (sănătate, case, servicii etc.) fără să ne gândim ce am făcut noi bun pentru Dumnezeu și de ce am merita ceea ce cerem.

Este adevărat, pentru a nu ne rătăci de la adevăratele valori, avem tot mai mare nevoie de modele. Am observat însă că modelele celor „mari”, celor „bătrâni” parcă nu mai au așa căutare între noi, le considerăm mai „demodate”. Suntem însă mereu atrași de modelele tinerilor de vârsta noastră. Iată de ce, fiecare tânăr creștin este dator să ofere un model frumos colegilor săi, prietenilor săi, un model de viață creștină, chiar dacă, în această lume modernă, în care sunt tot mai puține modele autentice creștine, să fii „contra curentului”, străduindu-te să trăiești după morală creștină, pare a fi tot mai dificil în societate. Dar "ce e cu neputință la oameni, e cu putință la Dumnezeu" ne spune Evanghelia acestei duminici.

Iulia Maria Dorobanțu

Apostolul duminical I Corinteni 15, 1-11

1. Și arăt vouă fraților Evanghelia care am binevestit vouă, care ați și primit, întru care și stați
2. Prin care vă și mântuiți, cu ce cuvânt am binevestit vouă, de țineți, fără numai de nu în zadar ați crezut.
3. Că am dat vouă întâi, care am și luat: Cum că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi.
4. Și cum s-a îngropat, și cum a înviat a treia zi după Scripturi.
5. Și cum s-a arătat lui Kefa, apoi celor unsprezece.
6. După aceea s-a arătat (la) preste cinci sute de frați deodată; din care cei mai mulți sunt până acum, iar unii au și adormit.
7. După aceea s-a arătat lui Iacov, apoi Apostolilor tuturor.
8. Iar pre urmă decât toți, ca unui născut fără de vreme, s-a arătat și mie.
9. Că eu sunt mai micul Apostolilor, carele nu sunt vrednic a mă chema Apostol, pentru că am gonit Biserica lui Dumnezeu.
10. Iar cu darul lui Dumnezeu sunt ce sunt; și darul lui carele este întru mine nu a fost înzadarnic, ci mai mult decât toți aceia m-am ostenit, însă nu eu, ci darul lui Dumnezeu, carele este întru mine.
11. Deci ori eu, ori aceia, așa propovăduim, și așa ați crezut.

Scurtă exegeză patristică Sfântul Ioan Gură de Aur

«„Întru care să stați, ce înseamnă aceasta?” Apostolul aici se preface că nu știe, negreșit cu interes, ceea ce face și cu Galatenii. Căci acolo nefiind un motiv de a se preface că nu știe, apoi sucește vorba dealtmitemea, zicând: „Am nădejde de voi întru Domnul că alt nimic nu veți gândi.” (Galat. 5, 10) N-a zis nimic că „alt nimic n-ați gândit”, fiindcă păcatul lor era deja cunoscut, era mărturisit, era dat pe față, ci el garantează pentru viitor, deși chiar aceasta e nesigur, ca prin aceste vorbe încă mai mult să-i atragă. Aici însă vorbind de pasajul ce ni stă în față. Apostolul se preface că nu știe, zicând, „întru care și stați”, iar mai departe arată și câștigul: „Prin care vă și mântuiți, cu ce cuvânt am binevestit vouă, de țineți, fără numai de nu în zadar ați crezut.” Așa că învățura de acum este mai mult spre lămurire, spre explicare. N-aveți nevoie, zice de a afla de acea dogmă, ci numai de a vă aduce aminte și a vă îndrepta. Aceasta le spune, nevoind și nelăsându-i cu orice preț de a se face de rușine. Dară ce va și zice: cu ce cuvânt am binevestit vouă? În ce felu v’am spus, zice, că va fi învierea nu s’ar părea că vă îndoiiți: poate că căutați și aflați mai lămurit cele spuse. Aceasta deci, o voui face, căci eu știu bine că voi aveți în stăpânirea voastră această dogmă. Apoi fiindcă el zicea în mod hotărâtoriu întru care și stați, ca nu cumva prin aceasta să se facă mai leneș, la urmă iarăși îi înfricoșează, zicând: „de țineți, afară, numai de nu în zadar ați crezut”, arătând că lupta este pentru principalul creștinismului-iară nu pentru ce s’ar brodi pentru întregul capital al credinței. De astă dată el o spune aceasta cu sfială, în trecerea timpului, însă mai cu căldură, și, în fine, fără sfială el strigă și zice: „Dacă Christos nu s-a sculat, zadarnică este propovăduirea noastră. Zadarnică

este și credința voastră și încă sunteți în păcatele voastre. La început însă nu așa ci mai domol, căci așa era trebuitoriu, ca să înintaze câte puțin și cu încetul.

Că am dat vouă întâi, care am și luat: „Cum că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi.” Nu aici nu zice că am spus vouă, sau v-am învățat pre voi, ci întrebunțază aceeași expresie iarăși: am dat vouă, zicând: care am și luat, nici aici nu spune că: eu v’am învățat, ci care am luat, două chestiuni punând înaintea prin aceste ziceri: și că de la sine nu trebuie a introduce nimic și că au dovada cea din fapte dâșii s-au convins, iară nu numai din vorbe goale. Câte puțin după acei făcându-și cuvântul încă mai convingătoriu, el ridică acestea nu este omenesc. Dară ce va să spună el prin expresia: că am dat vouă întâi? Adică din început, iar nu acum. Și ce anume ai luat? „Cum că Christos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi.” Și n-a spus deodată că este învierea trupurilor, ci tot același lucru îl face în alt mod, luând chestiunea pe departe și în alte felu, zicând că Christos a murit, stabilind prin aceasta mai dianinte o temelie mare și nesurpată, învierea morților. Și nici n-a zis simplu că Hristos a murit, deși era deajuns numai aceasta ca să învedereze învierea, ci cu adaos, că Christos a murit pentru păcatele noastre. Pavel n-a zis simplu „a murit”, ci a adăugat imediat: pentru păcatele noastre, punându-i în pozițiune pe aceia, ca și fără voia lor să mărturisească moartea trupească, și arătând prin aceasta, că și înainte de moarte el era nepăcătos. Căci cel ce moare pentru păcate străine, este drept și logic ca el să fie fără de păcat. Și nu s-a mulțumit cu aceasta, ci a mai adăugat: „dupre scripturi”, făcând și de aici cuvântul demn de credință, și arătând de care anume moare a vorbit, căci și scripturile pretutindeni vorbesc de moartea trupului. Așa de pildă: „Săpat-au mâinile mele și picioarele mele” (Ps. 21, 17), „zice și vedea-vor pe care l-am împuns” (Zah. 12, 10) Sau ascultă pe Ioan, strigând și amândouă arătându-le deodată, adică și moartea trupului și cauza acelei morți: „Iată, zice Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatului lumii” (Ioan 1, 29) și pe Pavel zicând că spre cel ce n-a cunoscut păcat, pentru noi păcat l-a făcut, ca noi să ne facem dreptatea lui Dumnezeu întru dânsul și iarăși: „Pentru că pre cel ce nu a cunoscut păcat, pentru noi l-a făcut, ca noi să ne facem dreptatea lui Dumnezeu întru dânsul.” (II Cor. 5,21) Hristos ne-a răscumpărat pre noi din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem, pentru că scris este: „Blestemat este tot cel spăzurat pre lemn.” (Gal. 3, 13). Și iarăși: „Dezbrăcând începătoriile și domniile i-a vădit de față, arătându-i biruiți pre dâșii întru dânsa.” (Coloseni 2, 15) De ce nu s-a arătat la toți deodată? Pentru ca astfel să pună mai dinainte sămânța sau începutul credinței. Căci cel ce a văzut mai întâi și s-a convins cu exactitate de acest adevăr, a vestit aceasta și altora; apoi ajungând vorba șa urechile acelora îi pune în oarecare neliniște, de acea mare minune De aceea nu s-a arătat nici la toți odată, nici la mai mulți la început, ci numai unuia singur, și încă corifeului apostolilor și celui mai vrednic de credință. El însă se declară de cel mai din urmă dintre apostolic, ba încă și nevrednic a se numi apostol. I s-au iertat lui toate acestea de îndată ce a intrat în creștinism, cu toate acestea el niciodată nu a uitat, dorind prin aceasta a arătat măreția harului. Pentru aceia și adaugă zicând. „Iară cu harul lui Dumnezeu sunt ce sunt”»